

Z OBSAHU

Turnaj mistrů	(6–7)
Volby Tennis Europe	(8–10)
Nadia Podoroská	(12–13)
Zajímavosti ze světa	(14–15)
Tenis na vozíku	(16–17)
Příloha: Fiftýn plus	(I–XXXII)
Můj příběh: Andrej Rubljov	(18–20)
Novak Djoković	(21–23)
Kanáří šampioni	(24–27)
Za oponou	(28–29)
Trenér (Petr Zoul)	(30)
Dialog s Tomášem Macháčem	(31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 25. 11. 2020

Na titulu: **DANIIL MEDVEĎEV**,
vítěz Turnaje mistrů 2020 v Londýně

Snímek: ČTS/sport.pics.cz/PAVEL LEBEDA

31. ročník, prosinec 2020

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor Ing. František Kreuz, vedoucí redaktor Mgr. Stanislav Burian. Grafická úprava Studio Franklin, Praha 2. Tisk: Hart Press, s. r. o., Otrokovice. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

Objednávky a předplatné i pro Slovensko přijímá Digital-ICT, s.r.o.,

P. O. Box 72

225 72 Praha 025

Telefon – Call centrum: 234 092 851, 840 30 60 90

predplatne@predplatne.cz

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4

tel.: 241 442 398

e-mail: burians@volny.cz

Cena výtisku 45,- Kč, pro předplatitele 33,- Kč

F 5153-ISSN 0862-6766

Dovedete si představit jak budoucí mladičky šampion leze přes plot tenisového areálu jen proto, aby se vyhnul měření teploty a snažil se obejít hygienická nařízení na turnaji Euroregion Nisa Cupu v Hrádku nad Nisou? Jsou to už dva měsíce, zkušená organizátorská dvojice, ředitel Tomáš Hrdý a vrchní rozhodčí David Mazáček se ujala turnaje naprosto zodpovědně a dbala na dodržování nutných covid opatření, což se některým mladíkům moc nelíbilo. Snad se tímhle gestem chtěli stát zvláštními hrdiny, jsem ale přesvědčený, že s tímhle přístupem a životním receptem nemají v další kariéře moc šancí.

To jejich zvláštní gesto ale určitě není náhoda. Stále více jsme národem covidových rozumbradů, mnozí podlehlí masáži televizní čtyřřadvacítky a nikdo se pak nemohl divit, že výsledky průzkumu potvrdily, že i ve chvílích, kdy jsme byli covidem nejpostiženější zemí Evropy, sedm procent Čechů nechťelo nosit roušku. Proč? Řekněte mi, proč? ptali se. Zásah do osobní svobody? Nekompetentní rozhodnutí ministra zdravotnictví? Prostě ne! Bez roušky... A když by je někdo zastavil a důrazně jim připomněl jejich občanskou povinnost – tak by to snad hnali až k Ústavnímu soudu.

Přesto – asi si to nepřipouštíme, v posledních měsících jsme se – zastavili. Více se díváme kolem, snažíme se druhým naslouchat, a to je určitě dobře. Co je pro nás důležité a co nám koronavirus doslova vnucuje? Nutí nás k pokoře, nic jiného nám stejně nezbyvá, kolem každého se vyčistil jeho mikrosvět, přátelství je najednou opravdu – dar. A také jsme zjistili, že pro někoho už nemáme cenu. Ale ono je to v podstatě dobře, už nebudeme ztrácet čas s těmi, co si nás nezaslouží.

Co nám však zůstalo? Stále dokonale umíme najít viníky, sami jsme se přestali dívat do zrcadel a když jsme se ze zvládnutého koronavirového jara otřepali, bylo nám najednou jedno, že pár pseudonadšenců připravilo gurmánskou párty na Karlově mostě, a určitě si mysleli, že už nebude problém zašlapat rozpínavý vir hluboko do země. Když se nám pak přestalo dařit a rozběhla se čísla covidem napadených, hned jsme věděli, kdo za to může a co se mělo udělat – prostě jinak. Jak by ne? Přidali jsme se k nadšenému národu epidemiologů, většina prostě nezapomněla vykřikovat, že všemu rozumí a navíc ze zásady nevnímá autority. Všimněte si, jak stále mnohým vadí, když ucítí, že je nablízku někdo chytřejší – a nedej Bože, bohatší! Ne, abychom řekli – je dobře, že tu jsou, naopak, hned vystoupí na povrch nedůvěra, začnou se připomínat univerzity s rychlokvašnými tituly a hledají se nejtrefnější přídomky zlodějí.

Samozřejmě, zjevily se nám také laskavé chvíle, kdy jsme si mysleli, že covid už konečně ztrácí sílu, jakoby už lapal po dechu a vzduch byl najednou čerstvější jako po májovém dešti. Už jsme věřili, že se ráno probudíme do zdravého dne a život se vrátí tam, kde kdysi byl.

To je zvláštní přání, co? Aby se život vrátil tam, kde kdysi byl! Nechci říkat, jak jsme se rouhali a nevěžili si, jak v pohodě, příjemně a úspěšně žil český tenis, že skoro na všech kurtech se v létě hrálo, byly slyšet výkřiky radosti a taky marného vyčítání, že se komusi cosi nepodařilo.

A pak? Covid zase dal o sobě vědět, nedůvěřivci se mu ještě nějaký čas v duchu posmívali, aby se pak schovali do kouta. Koronavirus se nikdy nedívá doprava či doleva, je mu všechno jedno, sahá rukou jedovatou na chudé i na V.I.P., sarkasticky se usmívá ve chvílích, kdy si svět začíná myslet, že by ho snad měl porazit. Lépe se určitě žije těm, kteří se už

prostě smířili s tím, že se zákeřný vir stal součástí jejich životů.

V duchu si říkám, jak jsme kdysi mnohdy marnotratně žehrali na problémy, které měly v sobě plachou nicotu, pražádnou bolest a nařikali jsme, jak jsou k nám svět a jeho osudy nespravedliví. A dnes? Mnohdy se začínám bát, zda ještě budeme mít sílu a hlavně touhu – těšit se na tenis jaký byl, zda budeme mít odvahu, žít vedle koronaviru, brát ho jako smutnou součást našich životů a opájet se jistotou, že se zásluhou hojivé injekce s životodárnou vakcínou už nebudeme do konce světa ničeho bát.

Nezdá se vám, že jsme si už zvykli na sport bez diváků? Už ani nelitujeme tenisty, že musí do záchranářských bublin a zapomenout na hektickou Broadway či příjemné Players Party. Příznějme, tenis zchudnul na zážitky, není mu co závidět, brzy přijde čas, kdy si budeme vážit staré dobré Evropy a přes oceány se bude lézat za sportem mnohem míň. Cožpak jsme si někdy mohli myslet, že v prázdných halách bude za mixážním pultem sedět tenismaker a pouštět do hluchého ticha potlesk či obdivné výkřiky po dokonale zahráných míčích? Ano, jsme podváděni a tváříme se, že to není pravda a že nám to nevadí. Ale co nám zbývá? Nic, jen věřit, že to jednou bude jiné a my sami budeme vnitřně silnější. Zapomeňme – pokud to budeme umět – na statistiky, že počet lidí s depresí se podle Národního ústavu duševního zdraví za poslední tři roky ztrojnásobil, tvařme se, že jsou to jen a jen čísla...

A úplně na konec. Nemáme jednu z posledních šancí změnit se a žít jinak? Třaskavá párty skončila, vířkavá muzika přestala hrát a kdosi před nás položil účet. Bouchl do stolu, abychom se konečně probudili. Tohle zlo nemá barvu, je neviditelné, přitom o něm všichni vědí. Plouživými kroky se v jedovaté hrůze přibližuje ke každému z nás a nikdo neví, na koho a kdy si sáhne. Ale buďme silní, pokorní, ale silní. Tohle nemůže trvat věčně.

P. S. 1

Co je příjemné v téhle zlé době si připomenout? A mnozí si toho možná ani nevšimli... I letos s Petrou Kvitovou přicházela na dvorec stále větší noblesa, zkrásněla a zdá se, že pro to nemusela ani nic udělat. Dovedu si představit, jak je chlapům, kteří se do ní zamilovali a brzy poznali, jak se cítí epizodní šašci v poloprázdném šapitó. I když Petra prohraje, je zvláště přesvědčivá a nemusí světu říkat, že se na tenis už pár sezon dívá jinak – než naprostá většina ostatních. Zmoudřela. Má za sebou příběh, který bez přikrášlování má až přesládlou hollywoodskou vůni, protřpěla ho, ale jen takové story mají šanci, aby se jim uvěřilo. Na tuhle noblesu je Covid-19 krátký.

P. S. 2

Český prezident se stal šéfem tenisové Evropy a ta mu gralutovala víc než my doma. Funkcionářská Evropa to brala jako by vyhrál ve své branži Grand Slam a ty jsou na starém kontinentě dva a jeden je ze všech nejslavnější. Ze světové sportovní historie tohle nikdo nikdy nevymaže a vážit si toho začneme snad až ve chvíli, kdy Covid-19 posadí Evropu na ještě vyšší trůn, než na jakém zatím sedí.

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Rumunská 28, Praha 2
tel.: 222 510 268

HART PRESS, spol. s r. o.

tř. T. Bati 1574, 765 02 Otrokovice

Tel.: +420 577 926 206-8

Fax: +420 577 925 662

Mobil: +420 737 259 370

E-mail: hartpress@hartpress.cz

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu Tenis,

tel.: 604 545 555,

e-mail: smidaaak@gmail.com

a T/Production, s r. o.,

e-mail: s.burian@seznam.cz